

Nět še praška tam a šem, — leutnant Winsloe jo třefjonny, druge šu sraňone; někotare minuty sakosczoneg hoboraňa a ta pschemoz jo dobyta: dwa husčka a dwa dragonara šu popajzone, Winsloe lažy we sakschawěnu; groba Zeppelin pak a dwa drugej dragonara šu huskoznyli.

Ten regiment še roschi a schěgnu wjazor s wjazelim do Niederbronna, powitany mot juskajuzeg ludu. We Parisu pak bu ta bitwa mot Schirlenhofa šwěschona a wjazor sta še tam rosšwětleně schych hoňow. Teke we našchom Fröschweileru běšcho, ač našche rejtuzje jagate sasej pschizěchu, to požiwane welike a kuždy pschafchafcho, kač jo byto, kuždy kšchěšcho schyňno našoš wěžesch, a neběšcho togo chwaleňa žeden koňz. A woni krydnuchu jěšč a pišč až do nozy. Ako hopočasň běchu krotku rejtarsku busčku šobu pschiňasli, kotraž bu požiwowana ako nězo welgi nowego.

Groba Zeppelin jo, kaž še hulizujo, na koňu tog satscheloneg Franzosara huskoznył, jo še do Franzoskeje chylit a welgi nahokoło šwoju nimsku semju dostał. A požiwaniu jo, kač won šche drožki a sczafčki jo wěžeł, jo posproime teje wojnskeje drogi rejtował, žož zeto luže a wojaki še porachu, až k wjazoru na te gory pla Nähweilera jo pschifcheł. Tam pašescho rowno Wendlingojz Bětsch šwoje kromy; ga stupi k nomu zusy žtoweł, kenž Franzosar bysch namožafcho, schěgnešcho muznego koňa šlěsy še sa husdu a pschafchafcho, lěz neby mogal nězo mloka krydnusch. Ten hulekany Bětsch wotgroni: „To by wam rad dał, gab jan nězo měł, do zogož dojšch mogal!“ — „Tomu jo rada,“ řaknu ten zusnič a huschegnu kožany gjarnyč, s kotregož še pišč možo, a něto dojafcho Bětsch kšchusche šwoje kromy, až ten žtoweł dwojza še řradu napi,